

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata
hex-kai-triakonta**

Theocritus

Francofurti, 1553

VIII: Βωκολιασταί (Δάφνις, Μενάλκας καὶ Αἴπόλος), (ὑπόθεσις)

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](#)

Ο ΕΟΚΡΙΤΟΥ

Λιγεροί πελέσου τε, δ' οὐκένθεν ιδρὸν ἔσαιε
Νυμφᾶν δέ ἄντοιο κατεβόμενον κελάεισθεν.
Τοὶ δὲ ποτίσιμοι δραῖσ οροσθμύσιν αἰδηλίσενες
Τέττηγεν λαλαπεῦντες ἔχον πόνον ἀδέξιον γάνθι
Τιλάθεν εὖ πρινηῖς βατῶν θύεσκεράκανθαισ.
Λειδὸν κόρυδοι, καὶ ἀκανθίδες, ἐστίνε θυγάτιν.
Πωτῶνται δέ τοι πίδακες ἀμφὶ μέλισσαι.
Πάγτ' ὁσμεν θέρεος μάλα πίγος, ὁσμὲ δὲ οὐ πάρκης.
Οχναι μὲν πάρησσαι, πέπλα πλεύσι σέμη μάλα
Δαφτιλέως ἄμμιν ἐκυλίνθησο, τοὶ δέ οὐκέχωροι
Ορπακεῖς θραύλοισι καταβείθουντες ἔρασθε.
Τε βάνενεσ δὲ πιθῶν ἀγρλύθοι κρατεῖς ἀλειφαρ.
Νύμφαι καταλίσσεις πρώτασιν αἴπος ἔχοισι.
Αραέ παχιόν τε φέλων κατὰ λάγινον σύντονον
Βριτῆρ, Ηρακλήντερων ἐναλσαρ χείρων;
Αραέ παχ τῶν τούτων τοὺς τρίτας
Τοὺς κρατερὸν πολούφαμον, δοσ ὥρεσι λάσσες ἔβαλλε,
Τοῖον νέκταρέ εσθίσει κατ' αὐλία πεσί χορεῦσαι.
Οῖον δὲ τόκα πώμα μεκρανώθε τε νύμφαι,
Επωμῷ πάρησματος ἀλωαδόδος, ἃς ἀδησ σωρῷ
Αῦθισ ἔγω πάξιμη μέγα πήνον, ἀδέξιος λαλοσαι,
Διάγρατα καὶ μάκωνας εὖ ἀμφοτέρησιν ἔχοισι.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙ

μυρίου ἡ.

Τὰ μὲν πράγματα δέ σικελίας, δὲ λέγοσ, ἐκ

πατη

πολική ποτίσια
φιλέσκολος γε
πτέλον ἐπειχελ
Τὰ μὲν πράγματα
πολιτικού τοπίου
εὐκολούνται
πατησθόνται
τὰς ιδίας στενά
ἐν μελαχρή
σίθιστή διδόνει
κανάδητα πατησθόνται
αὐθόρ οάλεω
τούτο διαφύλαξε
φιλέσκολος, ή
ματηκόν

ΒΑΚΟ

ΔΙΦΗΝΙΣ

ποιητικοῦ πρεσβάτου, εἰσὶ δὲ εἰρήνητες ἀλλοῖς Δάφνης Βακόλιος καὶ Μενάλκας τριμέν, εἴλιφότες κρίπην ἀπέλον, ἐπιθλον ἢ τεθίκαστα σύειγκασ.

Αλλοί.

Τὰ μὲν πράγματα ἐν Σικελίᾳ, ὅτι λόγις ἐκ της ποιητικοῦ πρεσβάτη Μενάλκας Θαλάττης Δάφνης εἰσὶ εὖν Βακολικῶν ἀσμάτων κατασάντεσ, εἴλοντο κετκήν πινάδην οὐδὲν θόνομα σεσώπιτο, ἐπιθλον δὲ ἐτίθεσθαι, τὰς ιδίας σύειγκασ, προσένιζε κετκήσθ Δάφνης ἐν μολαδόσισ, προσηγάγετο μαθήτευσθαι ἐωθόν. στο σίθεος ἡ Δάφνην κειμόδηνον οὐ φένει νικηθῆναι Μενάλκαν ἀδντες Πανός καὶ Νυμφῶν κείναστος, γαμιθῆναι αὐτῆς Θάλειαν. Αλέξανδρος δέ Φιστονός αὐτολόδος, οὗτος δαλφνίδης μαθεῖν Μῆρσαν τὴν λυεκήν. Δάφνης Βακόλιος, Μενάλκας ποιητήν, μικρήν, ηγηματικόν.

ΒΩΚΟΛΙΑΣΤΑΙ ΕΙ

δύνατον ή.

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Αφνίδης χείνυπ θύντος Βακόλιον
λέοντος,
Μᾶλανέμων, ὡς Φαντί, κατ' ὥρεα
μακρὰ Μενάλκας